

see juhtus raamatukogus...

päikseline ja samal ajal ka vihmane sügisõhtu
bussini on veits aega
otsustasin lugeda oma pooleli jäänud raamatut
mõnusa meeleolu tekitamiseks käisin enne kohvikust läbi
võtsin oma lemmiku chai latte
mandlipiimaga
täpselt enne maksmist märkas mu pilk midagi imetlusväärset
mille peale mu kõht endast märku andis
šokolaadi croissant
sellele ma küll kunagi ära ei ütle
maia meeleoluga astusin ma raamatukokku
valisin kõige mõnusama koha
mugav tugitool akna all
kust naeratas mulle ilus vaade
seadsin end mugavalt asendisse
ja siit kõik algas
ei saanud ma enam aru
kas ma ajan reaalsust segi raamatu loo sündmustikuga
kas ma ajan raamatu loo sündmustiku segi reaalsusega
mu süda jättis paar lööki vahele
minu poole lendas üks ilus liblikas
teine
kolmas
kahekümne kolmas
sain hetkega aru et nad tulid kaasa ühe meessoost isikuga
eest lahti pikk pruun mantel
selle all tumesinine sviiter
viisakad tumehallid püksid
tumepruun portfell
tumepruunid kingad
tumedad juuksed
talle vist meeldivad tumedad toonid
üritasin keskenduda raamatule
kuid ta tiirlevad liblikad viisid kõik mu tähelepanu
just selle sama meessoost isiku peale
hetkega olid me pilgud ühenduses
katkestasin ühendust
korraks tundsin piinlikkust, et nii kaua vaatasin ta poole
kuigi ise süüdi et tõi oma ilusad liblikad raamatukokku kaasa
võtsin chai latte lonksu
ja jätkasin lugemist
täpsustus: üritasin jätkata lugemist
korraga tunnetasin kellegi samme
need olid liikumas minu poole
ma isegi ei teadnud
kas loota et need sammud pööraksid kuskil maal ära

liblikaid lendas aina juurde
akendest
ustest
isegi laualampidest
arvake ära kuhu need sammud suundusid siis lõppkokkuvõtteks
panin oma kõrvaklapid kotti
mõttega et äkki ta soovib küsida minult midagi
noh raamatute kohta ikka
polnud teda siin raamatukogus ju varem näinud
ta naeratas mulle ja istus lugema
ootasin tükk aega kuni ta hakkab rääkima minuga
sain aru et mul temaga isegi vaikuses huvitav olla
kustutasin oma ootuse ja lootuse peast
ta võttis kotist ühe pisikese paksu märkmiku
vaatasin tema kalli olemusega pastaka liigutusi
need olid nii õrnad
nii ettevaatlikud
BUSS
vaatasin kella
oi jumal
panin kiiresti asjad kokku
ja jooksin trepist alla
oleksin tahtnud jääda kauemaks
kuid kahjuks oli see mu viimane buss
juba väljudes õue
bussipeatuse poole liikudes
kuulsin ma pöördumist mu poole
pöörasin ringi ja see oli seesama
mees
inimene
hing
kes niivõrd haaras mind oma olemusega
seekord olid temaga kaasas kõik võimalikud liblikad
ja liblikaliigid
ta ulatas mulle lennukiks kokkuvolditud paberikese
vaatasin talle arusaamatult otsa
ta naeratas ja lahkus suure ja rahuliku sammuga
imetlesin teda veel hetke
ja ruttasin veel kiirema sammuga bussile.
mõningad tema liblikad tulid minuga kaasa
bussile saatma.
nad aitasid mul natuke lendu tõustes kiirendada sammu.
olin viimane bussi siseneja
vähemalt mul vedas et bussis oli tol päeval nii vähe rahvast
valisin endale mõnus koha
taastades oma hingamisrütmi
ketrasin ma peas juhtunut
vaatlesin tema kingitud lennukit

märkasin paberil paari sõna
tegin lennuki lahti
luuletus
lõpus liblika siluett
ei nime ega numbrit
ainult lennata õnnelikkusest
maanduda kurbusest
ainult oodata ja loota

Victoria Požidajeva, 11.kl
Läänemaa Ühisgümnaasium
(juhendaja Tiina Brock)